

[Statsministeren]

ke områder: indkomspolitikken og den måde, som vi ønsker at gribe den an på, erhvervs politikken, beskæftigelsespolitikken. Og så er det selvfølgelig også nyt, at vi har været nødt til, skal vi sige igen at stramme finanspolitikken, men det er jo det, som enhver fornuftig politiker er nødt til at acceptere som noget, der skal gøres i en situation som den, vi står i.

For det andet vil jeg sige, at der er ikke med hensyn til de problemer, vi står over for, patentløsninger. Der er ikke nogen enkelt trylleformular eller nogen genial ny løsning, der sådan i en håndvending kan løse de problemer, vi står over for. Vi har forsøgt i regeringen at lægge meget nyt frem, men også ganske meget traditionelt, fordi problemerne er jo tilbagevendende, traditionelle problemer, ikke i Danmark alene, men i en lang række lande. Vi har forsøgt at lægge det frem så klart og så rigtigt, som det nu efter vor opfattelse kan gøres, og vi er fortsat åbne over for, om der skulle være medlemmer eller partier i dette ting, som har bedre måder at gøre det på. Vi håber på, at det efterhånden kommer frem, men vi har ikke hørt det i dag.

Det tredje, jeg vil sige, er nemlig til oppositionspartierne: de har ikke i dag fremlagt noget, som kunne tyde på, at de har det, man kalder løsningerne.

Jeg vil også gerne sige til oppositionen – og nu er det jo ikke en opposition til den ene side alene, det er oppositionen til venstre og til højre for de to regeringspartier, jeg her henvender mig til – at den kan gøre det så umuligt og så besværligt for regeringen, at den ikke kan komme til at fungere effektivt. Jeg håber ikke, man gør det. Jeg synes ikke, det vil være klogt at gøre det. Man kan drive tingene ud i partiegoisme og derved gøre det mere besværligt, end rimeligt er. Man kan selvfølgelig hamre løs på regeringen f.eks. fra det yderste venstre og sige, at nu er socialdemokratiet blevet frygtelig reaktionært. Man kan naturligvis fra det yderste højre, som det er sket, komme og sige, at denne regering nu ikke alene er socialistisk i sin politik, den er minsandten også kommunistisk. Jeg tror ikke, det blev sagt i dag, men det er sagt. Nej, det var også klogt, hr. Svend Andersen, du er klog nok ...

Formanden:

Man må strengt taget ikke tiltale nogen direkte – nok i indhold, men ikke i form – hr. statsminister!

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Undskyld, hr. formand!

Jeg synes, det er meget klogt ikke at gentage en sådan omgang sniksnak som den, at denne regering skulle være en kommunistisk regering, men det er ikke desto mindre sagt af formanden for fremskridtspartiets folketingsgruppe. Det er naturligvis noget, der gør sig på et landsmøde hos fremskridtspartiet, og når man skriver i pressen. Der er åbenbart nogle, der mener at kunne fiske stemmer på den form for politik.

Jeg tror, man må sige, at oppositionen til denne regering i virkeligheden står som ild og vand til hinanden, og hvis det eneste, den kan præstere, er sådan noget, skader den dansk folkestyre.

Jeg tror også, at de moderate i dette ting – og de spænder efter min mening både over socialistisk folkeparti, de radikale, kristeligt folkeparti og centrum-demokrater, ind imellem i hvert fald – skader deres egne partier, hvis de spiller med på det, som det yderste venstre og det yderste højre vil. De bliver knust i den politiske udvikling, og det tror jeg er betænkeligt for folkestyret. Vi skal ikke have polarisering. Vi skulle gerne have det modsatte.

Jeg vil derfor slutte med at sige, at de betragtninger, jeg her har gjort gældende, er egentlig den baggrund, der ligger for det samarbejde, der nu er påbegyndt mellem socialdemokratiet og venstre. Vi ønsker at få et samarbejde, hvor man ikke skal krydse sig igennem tinget fra situation til situation, fra det ene parti til det andet parti, fra den ene side og til den anden side, men hvor der er en betydelig grad af stabilitet og også en åbenhed og villighed til at forhandle med det formål at få så brede løsninger, som det nu engang er muligt.

Jeg tror også, der i befolkningen er et ønske i den retning, og derfor tror jeg, at den nye regering med disse bestræbelser er i overensstemmelse med et meget stort flertal i befolkningen. Jeg tror, at de, der ikke vil arbejde med her, ligesom vil blive straffet for det. Men jeg vil godt sige, at også ude i befolkningen er det nødvendigt med en større